

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 6. travnja 2016. [\[Multimedia\]](#)

Isus – početak doba milosrđa za čitav ljudski rod

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nakon što smo razmišljali o Božjem milosrđu u Starom zavjetu, danas započinjemo meditirati o tome kako ga je sâm Isus priveo njegovoj punini. To milosrđe je on očitovao, ostvarivao i prenosio uvijek, u svakom trenutku svoga zemaljskog života. Susrećući se s mnoštvima, naviještajući evanđelje, ozdravljajući bolesne, približavajući se posljednjima, opraštajući grešnicima, Isus pokazuje ljubav otvorenu svima: iz te ljubavi nitko nije isključen! Otvoren je svima bez granica. To je čista, besplatna, apsolutna ljubav. Ljubav koja dostiže svoj vrhunac u žrtvi križa. Dà, evanđelje je doista "evanđelje milosrđa" jer Isus je Milosrđe!

U sva četiri evanđelja je potvrđeno da je Isus, prije nego će započeti svoju službu, htio primiti krštenje od Ivana Krstitelja (Mt 3, 13-17; Mk 1, 9-11; Lk 3, 21-22; Iv 1,29-34). Taj događaj daje odlučujući smjer cjelokupnom Kristovu poslanju. Naime, on se nije predstavio svijetu u sjaju hrama, a mogao je to. Nije se dao najaviti zvukom trubli, a mogao je to. Niti je došao u sudačkim haljama, a mogao je. Naprotiv, nakon trideset godina života u skrovitosti u Nazaretu, Isus je, zajedno s mnogima iz njegova naroda, pošao na rijeku Jordan i stao u red s grešnicima. Nije se sramio: bio je tamo sa svima, s grešnicima, kako bi ga Ivan krstio. Dakle, od samog početka svoje službe, on se očitovao kao Mesija koji je na sebe preuzeo ljudsko stanje, nošen solidarnošću i suosjećanjem. On sam to kaže u nazaretskoj sinagogi poistovjećujući se s Izaijinim proroštvom: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje" (Lk 4, 18-19). Sve ono što je Isus činio nakon krštenja bilo je ostvarivanje početnog plana: donijeti svima ljubav Boga koji spašava. Isus nije donosio mržnju, nije donosio neprijateljstvo: donio nam je ljubav! I to veliku ljubav, srce otvoreno za sve, za sve nas! Ljubav koja spašava!

Postao je blizak posljednjima, prenoseći im Božje milosrđe koje je opraštanje, radost i novi život.

Isus, Sin poslan od Oca, je stvarno početak doba milosrđa za čitav ljudski rod! Svi koji su bili prisutni na obali Jordana nisu odmah shvatili važnost Isusove geste. Sâm Ivan Krstitelj se začudio toj njegovoj odluci (usp. Mt 3, 14). Ali ne i nebeski Otac! Njegov se glas zaorio s neba: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!" (Mk 1, 11). Na taj način Otac potvrđuje put koji je Sin poduzeo kao Mesija, dok Duh Sveti silazi na nj u obliku goluba. Tako Isusovo srce kuca, takoreći, skladno sa srcem Oca i Duha, pokazujući svim ljudima da je spasenje plod Božjeg milosrđa.

Možemo još jasnije kontemplirati veliki misterij te ljubavi upravljajući pogled na raspetog Isusa. Dok umire nevin za naše grijehе, on moli Oca: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" (Lk 23, 34). Upravo na križu Isus predaje Očevu milosrđu grijeh svijeta: grijeh sviju, moje grijehе, tvoje grijehе, vaše grijehе. Ondje, na križu, on ih predaje Ocu. I zajedno s grijehom svijeta bivaju izbrisani svi naši grijesi. Ništa i nitko nije isključen iz te Isusove žrtvene molitve. To znači da se ne moramo bojati priznati se grešnicima. Koliko puta samo kažemo. "Ali to je grešnik, učinio je to i to...", i osuđujemo druge. A ti? Svaki bi se od nas morao zapitati: "Dà, to je grešnik. A ja?". Svi smo grešnici, ali svima nam je oprošteno: svi imamo mogućnost primiti to oproštenje koje je Božje milosrđe. Ne smijemo se, dakle, bojati priznati se grešnicima, priznati svoje grijehе, jer je svaki grijeh Sin ponio na križ. I kad ga skrušeno ispovjedimo uzdajući se u Njega, možemo biti sigurni da će nam biti oprošteno. Sakrament pomirenja uprisutnjuje za svakog od nas snagu opraštanja koje izvire s Križa i obnavlja u našem životu milost milosrđa koju nam je Isus stekao! Ne smijemo se bojati naših bijeda: svaki od nas ima svoje vlastite. Snaga ljubavi Raspetoga ne poznaje prepreke i nikada se ne iscrpljuje. A to milosrđe briše naše bijede.

Predragi, u ovoj jubilejskoj godini molimo Boga da nam udijeli milost da iskusimo snagu evanđelja milosrđa koje preobražava, po kojem u srce ulazi Bog, koje nas osposobljuje opraštati i gledati svijet s više dobrote. Ako prihvatimo evanđelje Krista Raspetoga, čitav naš život biva oblikovan snagom njegove ljubavi koja obnavlja.

Apel Svetog Oca

Danas se obilježava Treći međunarodni dan sporta za razvoj i mir, kojeg su proglasili Ujedinjeni narodi. Sport je sveopći jezik, koji približava narode i može pridonijeti približavanju ljudi i prevladavanju sukobâ. Zato potičem sve da se sport doživljava kao školu u kojoj se stječu vrline u cjelovitom rastu pojedinaca i zajednica.